

всичкы-тѣ тыя жестоки мѣры въ сѣщія день число-то на вѣрующы-тѣ во Христа ся умножило до пять тысящи человекы. Сѣмена-та, които посѣялъ Спаситель, правили плодъ; время-то на жатвѣ-тѣ ся приближавало.

На другыя день, вутринѣ-тѣ, Апостолы-тѣ были приведены прѣдъ оныя сѣщи-тѣ сѣдѣи, които осѣдили на смѣртъ Исуса Христа; но скоро ся освободили, ако и да говорили прѣдъ всичко-то събраніе на сѣдѣи-тѣ, че Богъ воскресилъ изъ мѣртвы-тѣ распятаго отъ Іудей-тѣ Исуса Назарянина и че инакъ не може да ся спаси человекъ, освѣнъ чрѣзъ вѣржъ въ Него. Първосвященники-тѣ и старѣйшины-тѣ запретили на Апостолы-тѣ да продължавать свое-то ученіе и да проповѣдять за Исуса, но они отговорили: „сѣдете сами, кому трѣбва повече да ся повиняваме: Богу, или вамъ?“ Като видѣли, че Апостолы-тѣ стоѣтъ непоколебимо, старѣйшины-тѣ и законоучители-тѣ, подиръ много заплашванія, ги отпустили, зачото ся боили отъ народа, който, като видѣлъ съ очи-тѣ си чудесно-то исцѣленіе на хромыя, прославлявалъ Бога.

Като ся върнали до брате-то си, Апостолы-тѣ Петръ и Іоаннъ имъ рассказали за заплашване-то на Іудейскы-тѣ старѣйшины и законоучители. Тогава всичкы-тѣ Апостолы и ученицы Исусовы единогласно воскликнали: „Владыко, Боже, Който си сотворилъ небо-то, и земѣ-тѣ, и море-то, и всичко, что е въ нихъ! Ты чрѣзъ уста-та на раба твоего Давида си изрекълъ: Зачто ся возмущавать язычницы-тѣ и народы-тѣ замышлявать тщетно? Возстанѣхъ царе-тѣ земны и събрахъ ся князеве-тѣ върхъ Господа и върхъ Помазанника Му. Воистинѣ въ тоя градъ возстанѣхъ върхъ Святаго Сына Твоего Исуса, помазаннаго отъ Тебе, Иродъ и Понтійскый Пилатъ наедно съ язычницы-тѣ и Израилтяне-тѣ да направятъ онова, коего е было прѣдопрѣдѣлено въ Твоя совѣтъ. И нынѣ, Господи, погледни на тѣхны-тѣ заплашванія и дай на Твои-тѣ рабы со всяко дерзновение да говоримъ Слово-то Твое. Простирай Твоѣ-тѣ рѣкы на исцѣленіе во имя-то на Святаго